

نگاهی کوتاه به حیات پربار امام محمد باقر(ع) / ده حدیث نورانی از ابوجعفر(ع)

امام محمد باقر(ع) به روایتی در سوم صفر سال 56 هجرت متولد شده و 34 سال تحت توجهات پدر بزرگوارش امام سجاد(ع) بودند و زمانی به امامت رسیدند ...

امام محمد باقر(ع) به روایتی در سوم صفر سال 56 هجرت متولد شده و 34 سال تحت توجهات پدر بزرگوارش امام سجاد(ع) بودند و زمانی به امامت رسیدند که از سخت ترین دوران های تاریخ اسلام بود. به گزارش خبرگزاری مهر، سوم صفر به روایتی تولد امام محمد باقر(ع) است. اهل بیت پیامبر(ص) با تولد امام باقر(ع) با فرح و سرور زیادی روبرو شدند، کسی که حیات فکری و علمی در جهان اسلام را شکوفا کرد. پدرش امام سیدالسادین(ع) است و مادر او سیده طاهره فاطمه دختر امام حسن (ع) است.

ولادت امام محمد باقر(ع) در سال 56 هجری و در زمان معاویه بود، زمانی که کشورهای اسلامی پر از ظلم و ستم بود. کنیه ایشان ابوجعفر و القاب ایشان امین، هادی، صابر و باقر بود.

از همان کودکی امام باقر(ع) نشانه های نبوغ و ذکاوت ایشان هویدا بود. اصحاب پیامبر(ص) می دانستند که امام از همان طفولیت از فضل و علم زیاد بهره مند است، لذا آنها درباره مسایلی که نمی دانستند با او مشورت می کردند. امام ابوجعفر(ع) در خانه رسالت و وحی و منبع سنت در جهان اسلام رشد کرد.

امام محمد باقر(ع) بیش از 34 سال تحت توجهات پدرش امام زین العابدین(ع) زندگی کرد. اخلاق عالی او عنایتی از جانب خدا بود که افراد حیران را به سوی راه حق هدایت می کرد و افراد گمراه را ارشاد می کرد.

امام محمد باقر (ع) در اوان کودکی بود که دولت بنی سفیان که توسط معاویه بنا گذاشته شده بود مضمحل گردید به هلاکت فرزندش یزید منجر شد. عصر امام(ع) از حساس ترین دوران های تاریخ اسلام است که فرق اسلامی زیادی شکل گرفتند، به علاوه احزاب و گروه های مختلف به یکدیگر حمله می کردند حتی تا جایی که از گسترش اسلام جلوگیری کردند.

یکی از فرقه ها که در آن زمان نقش خطرناکی را در تاریخ عقلی و اجتماعی آن زمان بازی کرد فرقه معتزله بود که آثار عجیبی در زندگی عقلی اسلامی به جا گذاشت. اما زندگی سیاسی در زمان امام(ع) بسیار سخت بود و فتنه و اضطراب بر مردم غالب بود، حوادث مخوف که نتیجه اش فقدان امنیت و انتشار ترس و وحشت بود در همه جا حکمفرما بود و قلوب مردم پر از وحشت بود.

در زمان امام باقر(ع) احزاب زیادی تشکیل شده بود، در این زمان بود که امویان سیاست ظلم و جور را بر علیه مسلمین ادامه دادند و آنها مردم را شکنجه می دادند و از حقوق مادی و معنوی محروم می کردند. از این رو مسلمین بر علیه دولت اموی شورش های سختی نمودند تا آن را ساقط کنند.

حضرت امام محمد باقر (ع) 19 سال و ده ماه پس از شهادت پدر بزرگوارش حضرت امام زین العابدین (ع) زندگی کرد و در تمام این مدت به انجام دادن وظایف خطیر امامت، نشر و تبلیغ فرهنگ اسلامی، تعلیم شاگردان، رهبری اصحاب و مردم، اجرا کردن سنتهای جد بزرگوارش در میان خلق، متوجه کردن دستگاه غاصب حکومت به خط صحیح رهبری و راه نمودن به مردم در جهت شناخت رهبر واقعی و امام معصوم که تنها خلیفه راستین خدا و رسول (ص) در زمین است، پرداخت و لحظهای از این وظیفه غفلت نفرمود.

امام محمد باقر (ع) سرانجام در هفتم ذیحجه سال 114 هجری در سن 57 سالگی در مدینه به وسیله هشام مسموم شد و چشم از جهان فرو بست. پیکر مقدسش را در قبرستان بقیع - کنار پدر بزرگوارش - به خاک سپردند.

فرزندان آن حضرت را هفت نفر نوشته اند : ابو عبدالله جعفر بن محمد الصادق (ع) و عبدالله که مادرشان ام فروه دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر بود. ابراهیم و عبیدالله که از ام حکیم بودند و هر دو در زمان حیات پدر بزرگوارشان وفات کردند. علی و زینب و ام سلمه که از ام ولد بودند.

ده حدیث نورانی از امام محمد باقر(ع)

- 1- هر کس با خانواده اش خوشرفتار باشد، بر عمرش افزوده مي گردد.
- 2- از سستي و بي قراري پرهيز، که اين دو، کلید هر بدی مي باشند، کسی که سستي کند، حقی را ادا نکند، و کسی که بی قرار شود، بر حق صبر نکند.
- 3- پیوند با خویشان، عملها را پاکیزه مي نماید، اموال را افزایش مي دهد، بلا را دور مي کند، حسا آخرت را آسان مي نماید، و مرگ را به تاخیر مي اندازد.
- 4- بهترین چیزی را که دوست دارید درباره شما بگویند، درباره مردم بگویید.
- 5- خداوند بنده مؤمنش را با بلا مورد لطف قرار مي دهد، چنانکه سفر کرده اي برای خانواده خود هدیه مي فرستد، و او را از دنیا پرهیز مي دهد، چنانکه طبیب مریض را پرهیز مي دهد.
- 6- بر شما باد به پرهیزکاری و کوشش و راستگویی، و پرداخت امانت به کسی که شما را بر آن امین دانسته است، چه آن شخص، نیک باشد یا بد.
- 7- غیبت آن است که درباره برادرت چیزی را بگویی که خداوند بر او پوشیده و مستور داشته است و بهتان آن است که عیبي را که در برادرت نیست، به او ببندی.
- 8- خداوند، دشنام گوی بی آبرو را دشمن دارد.
- 9- تواضع، راضی بودن به نشستن درجایی است که کمتر از شانش باشد، و اینکه به هر کس رسیدی سلام کنی، و جدال را هر چند حق با تو باشد، ترک کنی.
- 10- برترین عبادت، پاکی شکم و پاکدامنی است.